

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 1/00 - 27. årgang

Adresse:

Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 6701 St.Olavs plass, 0130 Oslo
Telefon 22 77 87 12

Landsstyret

Leder	Bjarne Hagen, Veksthusfløtten 34, 0594 Oslo	tlf. + fax: 22 64 29 40
Nestleder	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
Sekretær	Inger Trøan, Sofies pl. 3 c, 0169 Oslo	22 46 86 44
Kasserer	Ellen Bjørnstad Hanssen, Tollbugt. 11, 3044 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 Oslo	22 30 51 02
	Björg Avnskog, Erleveien 30, 5097 Bergen	55 28 08 20
	Kristian Grønn, Ullandhaugvn. 77, 4021 Stavanger	51 87 09 67
Vararepresentanter	Gerd Parelius Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes	61 36 00 59
	Sivert Svanes, Venus vei 9, 3226 Sandefjord	33 47 57 25
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør:	Liv Ulsbøl, 2 Strøm terrasse 9, 3046 Drammen	tlf. + fax: 32 83 23 48
Forsidefoto:	Knut Borge	
Trykk:	Hansen Grafiske	
Opplag:	3430	

Frist for innlegg til neste nr.: 10 mai 2000

dagens sitat

Et virkelig bevis på viljestyrke er å ha samme lidelse som en annen forteller om - og så ikke nevne det.

(Ukjent)

Henrik Jørgensen

- til minne

Vår forbundsleder i årene 1995 til 1999 Henrik Jørgensen døde plutselig 6 januar i år, og ble bisatt i Rødtvedt kirke hvor en stor forsamling var møtt frem for å ta den siste avskjed med en god familie-far, kollega og venn. Henrik ble bare 68 år.

Han startet sin yrkesaktive karriere i Telegrafverket som telegrafreserve i Oslo i 1951. Årene 1955 til 1959 gjennomgikk han utdanning ved NTH i Trondheim. Etter eksamen som sivilingeniør tjenestegjorde han ved flere kontorer i Teledirektoratet, inntil han i 1972 ble tilsatt som overingeniør ved Langtidsplanleggingssekretariatet. Her fikk Henrik god bruk for sine analytiske evner og sin sikre språksans. Hans kolleger husker ham som lojal og omtenksum med gode samarbeidsevner og godt humør. I 1990 sluttet han i L.P.-sekretariatet og avsluttet sin karriere som sjefingeniør/rådgiver ved Televerkets forskningsinstitutt 1/1-1994. For sin innsats i Televerket fikk han i 1995 Kongens fortjenestemedalje i sølv.

I årene 1968 til 1972 hadde Henrik tillitsverv i Televerkets Sivilingeniørforening, de to siste år som formann. Det var et godt utrustet menneske som i 1994 ble medlem av vårt forbund, og allerede på landsmøtet i 1995 ble han valgt til leder av forbundet. Som leder har han satt sterke spor etter seg, både innad i forbundet, i samarbeidende pensjonistforbund i Staten og i Norsk Pensjonistforbund hvor han tok opp flere forhold for å bedre pensjonistenes økonomi.

De store omveltningene i Telenor stilte også store krav til vårt forbund. Særlig gjaldt dette omleggingen av de økonomiske forholdene mellom Telenor og forbundet, hvor Henrik med saklig og ryddig dokumentasjon fikk til akseptable ordninger for forbundet.

Gjennom besøk i lokalforeningene gjorde han seg kjent med mange av våre medlemmer og med sine kloke og velfunderte lederartikler i "Telepensjonisten" har han gitt stoff til ettertanke i lang tid fremover. En annen side ved Henrik var hans glitrende festtaler med mange poenger og innfall som det var en fryd å lytte til.

Det er med sorg vi har tatt farvel med en dyktig leder og et godt menneske.

I takknemlighet lyser vi fred over Henrik Jørgensens minne.

Bjarne Hagen

Hjertelig takk for all vennlig deltakelse ved min kjære Henriks altfor tidlige bortgang.

Hilsen

Anne og familien

Vi Jubilerer i Ålesund

Styret i den lokale pensjonistforeningen fant det gunstig å kombinere julemøtet med feiring av foreningens 20-års jubileum. Det ble en festlig og verdig sammenkomst med stor deltakelse i hotell NOREG 2. desember, hvor styret, med Vesla Saure i spissen presenterte den ene overraskelsen etter den andre.

Ved ankomst ble deltakerne møtt med velkomstdrink og festlig musikk med gode, gamle, kjente toner. Wahl/Fremmerlid sørget også for allsang med trekkspillakkompagnement. Det ble også fremføring av sketsjer av en lokal teatergruppe som myknet opp lattermusklene og høstet stor applaus.

Under middag i hyggelig atmosfære ble det hilsningstaler og blomster fra KTTL og fra leder i Telepensjonistenes Landsforbund, Bjarne Hagen, som var invitert for anledningen. Han orienterte også litt om pensjonistenes nåværende og framtidige kår. Det var også hilsener fra våre naboforeninger i Kristiansund, Molde, Trondheim og Steinkjer.

En av veteranene i foreningen, Helmi Ruud Olsen, ble utnevnt til æresmedlem etter 20 års innsats og fikk velfortjent ros og applaus. Det var hun som tok initiativ til stifting av foreningen i 1979.

Siden har aktiviteten vært økende, og de månedlige møtene er populære.

Takk for en koselig ettermiddag/aften i førjulsvinteren.

Hilsen

John Helseth

Bildet viser fra venstre; Helmi, Bjarne og Vesla

Husbankens ordninger for bostøtte og tilskuddslån

Som kjent har Norsk Pensjonistforbund over flere år arbeidet hardt for å få bedre vilkår for pensjonistene når det gjelder Husbankens ordninger, og særlig hva angår bostøtte.

Det er oppnådd en del forbedringer, blant annet ved at dekningsprosenten for bostøtte gradvis er hevet, slik at den nå utgjør 70 % av godkjente bostøttegifter. Inntil vi har oppnådd 100 % dekning og en del andre forbedringer i ordningen, vil vi fortsette arbeidet. Likeledes er det et viktig område å få gjort Husbankens regler for tilskudd til utbedring kjent for våre medlemmer - det samme gjelder også Husbankens lånetilbud.

Husbanken og Norsk Pensjonistforbund konstaterer at mange pensjonister med rett til bostøtte ikke får slik støtte, fordi disse ikke sender inn søknad.

For å bøte på dette problemet har Husbanken i samarbeid med Norsk Pensjonistforbund utarbeidet en brosjyre som sendes hvert forbund i et antall eksemplarer. Norsk Pensjonistforbund har påtatt seg arbeidet med å sende heftet ut til alle våre samarbeidende pensjonistforbund for å sikre at flest mulig av organisasjonens medlemmer blir orientert. Vi forutsetter at hver organisasjon sender informasjon videre til alle sine foreninger.

Norsk Pensjonistforbund regner med at forbundene vil gjøre aktivt bruk av heftet, og at alle som kan antas å ha rett til de ordningene som heftet anbefaler, får skrivet utdelt.

Med vennlig hilsen
NORSK PENSJONISTFORBUND

Einar Strand
forbundsleder

Arild Daleng
sekretariatsleder

«Det finnes ikke problemer, bare store og små utfordringer»

Telepensjonistene i Drammen feirer 24-års jubileum

Da vi jo ikke kan vite hvor mange jubileer vi er forunt å oppleve etterhvert, synes vi det er en god idé å feire hvert eneste år. Da gjør vi stor stas, med god mat, godt drikke, kaffe, kake, loddsalg og underholdning. Og selvfølgelig er vi litt ekstra pene og pyntet i tøyet.

Og den 26. januar anno 2000 feiret vi vårt 24-årsjubileum.

På menyen sto gryterett med ris, loff og salat, alt nydelig hjemmelaget (av Jensen på Sanitetshuset hvor vi har våre faste møter). Til et slikt utsøkt måltid må det selvsagt serveres noe rødt, godt og litt sterkt i glasset, alternativt noe klart, svakt og sprudlende.

Til kaffen ble servert waleskringle. I år var det nok noen som savnet a'vec'en som glimret med sitt fravær (det får vi se å kanskje gjøre noe med til 25-årsjubileet). Så hadde vi besøk av Bæljeleven - 5 «kvinne-manns stort torader-trekkspillorkester». Det ble stemning med en

gang de satte i gang å spille. Vi gikk til bords til feiende friske trekkspilltoner.

Etter maten var det igjen musikk. Det var faktisk flere som svingte seg i dansen til de lystige tonene. Ellers var det nok mest praten som fikk gå friskt. Utrolig så mye det er å fortelle om og lytte til.

Ekstra gledelig var det i år at det var flere nye medlemmer som møtte. Unge spreke damer - vi har en utfordring med å få de spreke nypensjonnerte herrene til å komme og oppleve så hyggelig vi har det. Hvor blir'e a dem, da tru?

Møtet ble avsluttet med knallapplaus til Bæljeleven. Og selvsagt - trekning av det store loddsalget. Til glede for alle som vant og for de andre som kun opplevde spenningen.

Vi gleder oss allerede til neste jubileum, vi!

Hilsen fra Telepensjonistene i Drammen
v/sekretær Greta Thorstensen

Slik er arvereglene

Ektefeller arver hverandre automatisk i henhold til reglene i arveloven.

Samboere arver ikke hverandre, hvis ikke den som lever lengst er tilgodesett i den andres testament.

Hvis det ikke er skrevet testament, arver livsarvingene alt. Det vil si barna hvis samboeren har barn, og foreldrene hvis

vedkommende ikke har barn.

Ektefeller er sikret en minimumsarv, for resten fordeles på livsarvingene til den som dør først. Ektefeller kan sitte i uskiftet bo. Det vil si at enken kan bli boende i huset til hun selv dør, selv om paret har barn som gjerne vil ha utbetalt sin farsarv.

Samboere risikerer å få det

lokale overformyndieriet som samarbeidspartner dersom samboeren dør for deres felles barn er myndige.

Ektefeller betaler ikke arveavgift, mens samboere havner i høyeste avgiftsgruppe.

Ektefeller tar stilling til om avdøde skal begraves eller ikke. Samboere må akseptere at nære slektninger til den av-

døde samboeren tar slike avgjørelser.

I mai i år ble det fremmet en Norsk Offentlig Utredning om samboere og samfunnet - NOU 1999-25. Du finner hele utredningen på denne adressen på Internett:

<http://odin.dep.no/nou/1999-25/>

Vi var først

Oslo - Brasil med Star Tour

6. november 1999 gikk første chartertur fra Oslo til Natal, Brasil. Etter 11 - 1/2 time direkte flyving landet vi på militærflyplassen i Natal, hvor det før bare hadde landet noen få fly som var like store som vårt Britannia Boeing 767.

Innsjekkingen foregikk under palmene og deretter gikk turen med buss til hotellene.

De fleste hotellene lå i Ponta Negra området. Vårt hotell var et koselig lite hotell i god standard, hyggelig betjening og det var imponerende rent overalt. Det som skilte seg ut fra vanlige hotellrom var interiøret, som var laget kun av bambusstenger. (Gamle norske skistaver!)

Natal er hovedstaden i delstaten Rio Grande i nordøst Brasil. Dette området regnes for et av de fattigste i landet. Natal med sine 600000 innbyggere virker som en liten by, selv om den er like stor som Oslo. Det er lite kriminalitet i byen i forhold til de andre store byene i Brasil. En del rike brasilianere bruker Natal som sitt ferieparadis. Av europeiske turister har det kun vært italienske turister før vi fra Skandinavia kom. Sverige var 14 dager før Norge.

Nasjonalsporten i Brasil er fotball. De har jo vunnet VM flere ganger. Selv små barn spiller fotball på stranden med kokosnøtter som målstenger. Når brasilianerne forstod at vi var fra Norge, kom en og 2 fingre i været. Nederlaget med 2-1 til Norge hadde satt sine spor, og de lot som de tørket sine bitre tårer. Norge forbandt de også med tørrfisk «Noruwega - Baccalao».

Star Tour bød på mange varierte utflukter, dagsturer med historisk innhold, byrundturer, beachbuggykjøring og kveldsunderholdning med sprakende dans fra flere av Brasils regioner (Zas Tras). Vi var med på de fleste, men beachbuggy var en ny og spennende opplevelse.

Buggyene er en liten åpen bil med store hjul, bråkende motor og plass til tre pluss sjåfør. Ca. 7000 av bilene i Natal er av denne typen. Den brukes som vanlig framkomstmiddel og til råkjøring på sanddynene. Vi kunne velge om vi ville ha moderat kjøring eller råkjøring. Vi valgte det siste.

For å komme til det mest kupert området måtte vi ta en vanlig ferje og siden måtte vi krysse en elv. Her ble vi staket over på en flåte som ikke var stort større enn bilen. Sjåføren var dreven, for i enkelte områder var det kun de med spesielle tillatelser som fikk kjøre. Etter overfarten begynte den virkelige naturopplevelsen i rykende fart. De milevise sandstrender går over til sanddyner innover i landet. Enkelte sanddyner er over 60 m. høye. Vi føyk av sted i 100 km. i timen, rett ned og rett opp, sjåføren kastet bilen rundt på to hjul og så raste vi nedover igjen. Underveis besøkte vi syv vakre strender og tre ferskvannsdammer. Vi var også innom små landsbyer.

Vår mest gripende opplevelse var da vi besøkte S.O.S Barnebyer. Synnøve har vært fadder til en gutt fra han var 6 år. Han er nå 16 år. Han befant seg sammen med 35 andre gutter i alderen 15-18 år i S.O.S Barnebyer i Natal. Vi kom overraskende, Synnøves brev om at hun skulle besøke ham, var ikke kommet fram.

Møtet mellom Synnøve og Moises var rørende. Tenk å få møte et fadderbarn som hun hadde fått tegninger og brev fra siden han var 6 år! Han var en høflig og flott gutt, og det falt en tåre fra noen og enhver da de hilste på hverandre. Men hvordan skulle de kommunisere? Ingen brasilianere vi hadde truffet på kunne et ord engelsk, og det samme var det her. Heldigvis hadde bestyreren en PC på kontoret sitt med program, oversettelse engelsk-portugisisk. Dette fungerte selv om det ble en taus samtale.

Forts. side 8

Det ble invitasjon til lunch i S.O.S Barnebyer sammen med alle guttene om to dager. Her måtte det en tolk til, men hvordan få skaffet det? Star Tour kontoret ble redningen. En av reiselederne var gift med en brasilianer som kunne engelsk. Han hadde interesse for saken og ble med på en minnerik lunch i S.O.S Barnebyen.

En formiddag i siste uken fikk vi lov til å ta Moises med på shopping. Vi tok taxi til et stort shopingsenter hvor vi kunne spise lunch og handle. Etter turen var han eier av et fint herreur, to par fine sko og mer til. Synnøve vil også koste på han et engelskkurs, noe som vil gi han mulighet til arbeid når han må forlate den trygghet han har hatt i disse årene. Som en forsmak på engelsk fikk han vår reisehåndbok på engelsk om Brasils historie og severdigheter.

Avreisedagen tok vi det siste overblikk over omgivelsene og tenkte at vi var heldige som var de første turistene til dette stedet. Om noen år vil turistene strømme til. Nye hoteller vil bli bygd, og drevet av de som har penger nok fra før.

Mon tro hvordan det vil gå med det store sosiale skillet?

Vil turismen gjøre det bedre for lokalbefolkningen?

Vil kriminaliteten bre seg til Natal?

Vil framtidige turister bli møtt med samme velvilje og hjelpsomhet som den vi har møtt?

Vil andre turister få like god service på hotellene når betjeningen lærer seg engelsk?

Mange flere spørsmål dukker opp, men svarene det vil først framtiden fortelle oss.

Men noe vet vi sikkert, denne turen ville vi ikke vært foruten.

Hilsen fra to fornøyde deltakere fra Telepensjonistenes forening Oslo

Synnøve Nordahl

Elsa Hoffmann

blondie

*Solstrålene smeltet siste rest av vinteren i dag.
Hestehoven listet seg brungul opp av isskorpa og gav meg nytt livsmot!*

«Snøen kom, la seg silkemykt over snøklodder og blåveis og trakk våren tilbake!»

Tur til Skagen i Danmark

18. - 22. juni 1999

I regi av NSB biltrafikk dro 34 forventningsfulle deltakere fra Telepensjonistenes forening i Trondheim avsted for å delta på en 5-dagers busstur til Skagen.

Vi hadde jo lenge hørt vår leder Ingers entusiastiske omtale av hennes feriested nr. 1 gjennom mange år. Nå skulle vi selv få oppleve dette. Det viste seg imidlertid etterhvert at turen i tillegg skulle bli så mye mer enn Skagen.

Allerede på tur sørover stoppet vi på Hamar og fikk der omvisning på Domkirkeruinene. Det var et imponerende byggverk i glass som nå omslutter ruinene for å bevare dem bedre. Vel verdt et besøk!

I Larvik entret vi ferga Peter Wessel som i løpet av natten tok oss over til Fredrikshavn, og vi ankom på morgenkvisten neste dag. Etter frokost dro vi straks avsted mot vårt egentlige reisemål. Ytterst på Skagen besøkte vi Grenen kunstindustrimuseum. Her var vi heldige og fikk treffe kunstneren Axel Lind selv. Han ga oss en l evende, humorfylt og interessant orientering om museet og dets kunstskatter. Deretter tok «Sandormen» oss videre ut til Grenens ytterste punkt hvor Skagerak og Kattegat møtes. Været var det aller beste, blå himmel og svært lite vind. Vi kunne ikke vært heldigere!

Dagen etter ble vi overrasket med himmeldusj. Men hva gjorde vel litt regn - vi hadde jo likevel noen timers busstur foran oss før vi kom fram til Mors og Jesperhus. Blomsterpark som var dagens reisemål. Vel fremme bedret været seg. Og det var bra, for her var det mye vakkert å se. Jesperhus er jo Nordens største blomsterpark. Her hadde vakker blomsterprakt kombinert med en imponerende kunstferdighet resultert i mange

Grenen - Danmarks nordligste spiss. Eli og Erling Skaar m.fl. skuer ut over havet

fantasifulle dekorasjoner og skulpturer. **MÅ OPPLEVES!**

Fjerde dag hadde vi en 3-timers guidet tur til Gamle Skagen og Den Tilsandede Kirke. På Gamle Skagen hadde man tatt godt vare på de gamle husene, og stedet viste seg derfor fram som en romantisk og malerisk perle! Senere besøkte vi fiskeauksjonen i bryggene på kaia - en kan bli forvirret av mindre!

Vårt siste besøk på denne turen gikk til Skagen museum hvor spesielt Danmarks, men også andre lands kunstnere sine arbeider var å finne. Svært mange av motivene var hentet nettopp fra Skagen.

Fuller av inntrykk tok vi så fatt på hjemveien med ferje og buss. Et utmerket lunsjstopp på Spidsbergseter Fjellstue satte et perfekt punktum på en forøvrig trivelig tur.

Vi er, som Inger, blitt Skagen-entusiaster.

Björg Overland

Årets tur til Nord-Sverige, juni 1999

En fin junimorgen med litt yr og regn i luften, startet vi - 28 + sjåføren - fra parkeringsplassen ved Telenor. For en gangs skyld kjørte vi rett gjennom Fauske by - ingen tele-folk sto der og ventet på oss. Det hadde ikke klaffet med timingen for dem i år. På en fin rasteplass oppe i Saltdalen hadde vi første stopp - med wienerbrød og kaffe. Været var nå varmt og fint, og sola var i ferd med å bryte gjennom. Ved svenskegrensen ventet det oss en skikkelig regnskur, tåke og lavt skydekke. Dette så ikke bra ut! Men så kom sola fram etter hvert, og vi fikk det herligste sommervær - slik som alltid har på turene våre!

Lunsjen inntok vi på Kraja i Arjeplog, i den gamle, koselige restauranten der. Det ble også tid til en sving innom Systembolaget, - for de som måtte føle for det! Og så bar det inn gjennom de store, svenske skogene. Dagens mål var Kristineberg, et gammelt gruvesamfunn som i dag har ca. 500 innbyggere, og som er et av flere besøksmål for turister i det såkalte Guldriket. Her skulle vi besøke visningsgruven med museum og Sankta Anna kyrkan. Kirken er en underjordisk kirke - 90 m under jorden. Kirken som ble inviet i 1990, er lagt rett over den originale gruven, hvor det i 1946 under sprengning på 107 m - nivå, åpenbarte seg en 2 meter høy Kristusfigur på bergveggen. Det var veldig interessant og imponerende fint gjenskapt og laget til for turisme. Visningsgruven besøkte vi og, hvor vi fikk høre gruvehistorien tilbake i tiden. Ikke så mye rent gull eller sølv, men verdifullt kobber ble tatt ut (eks.vis 1 gram gull/1 tonn malm). Tiden gikk bare så altfor fort, og vi kjørte så til Nordsjø Hotell. Her ventet en flott middag. Og det var herlig med mat og hvile etter en lang varm dag. Noen av oss valgte en rask spasertur i den varme fine kvelden før vi gikk til køys. Dagen etter våknet vi til sol fra skyfri himmel. Etter en trivelig frokost dro vi av gårde til Ørtræsk for å se og

oppleve Nord-Europas lengste linbana (taubane). Banen går mellom Ørtræsk og Menstræsk og er 13 km. lang. Vi reiste i gondoler med plass til 4 i hver. Turen tok ca. 2 timer, og i det fine sommer været var det en kjempefin tur over skog, innsjøer og sletter. Vi fikk også se en video om linbanens historie. Den ble bygd på 1 år for å frakte

malmen ned til kysten for utskiping. Det var en flott formiddag, men vi måtte videre. Lunsjen inntok vi på Laponia i Arvidsjaur. Nydelig mat i nyoppusset og trivelig restaurant. Og så bar det til Kiruna - en lang tur på ca. 40 mil. Og - det er mye skog i Sverige dere - !! Men dagen var varm og fin og med flere korte stopp underveis, ankom vi Kiruna ved 20-tiden. Og vi kom til det hotellet, «Vinterpalasset», fantastisk flott. Etter en utsøkt middag i den staselige spisesalen drog vi på sightseeing i Kiruna med en kjempeflink jente som guide. Hun tok oss opp på Luossaberget, med en praktfull utsikt over Kiruna kommune, som er stor i omfang og som lå badet i vakker kveldsol. Vi fikk høre byens historie og god orientering om gruvesamfunnet gjennom tiden. En flott avslutning på denne dagen. Det flotte været fortsatte også den tredje

og siste dagen vår. Og denne dagen kunne vi planlegge litt sjøl, da det ikke var så lang kjøring ned til Narvik, hvor vi skulle ha lunsjpause. Vi tok en kort stopp i Abisco for å handle litt kjøtt og diverse - og for å fotografere det flotte landskapet. Vi fikk med oss fjellet Lapp - porten som er et yndet fotoobjekt. Etter anbefaling fra Arne sjåfør stoppet vi ved Riksgrensen og besøkte Sven Hørnell's fotogalleri. Og det ble en opplevelse. En fantastisk fotoserie fra Lappland i sommer - og vinterskrud, laget av en virkelig kunstner i faget. Hørnell hadde også laget en video om Lappland med skildringer og kommentarer av kunstneren selv. Turen ned til Narvik var bare en fryd for øye i dette været. Vi ankom Narvik i god tid til Fjellheisen cafe og lunsjen. Litt skuffende med norsk mat og service igjen - det må sies! Å kjøre fra Narvik til Skarberget er en naturopp-

levelse som ikke kan beskrives med ord - det er bare så vakkert i Nord-Norge. Over Hamarøya hadde vi fin guiding av Arne sjåfør som var fra Tysfjord og derfor godt kjent i traktene. Etter middag og kaffe på Kobbelv Kro bar det hjemover med oss - med mange gode minner og opplevelser fra enda en vellykket tur med telepensjonistene.

Stor takk - til turkomiteen Ingebjørg og Odd som har stått for det fine opplegget.

- til Lilly som steller så bra for oss alle og som er en slik glad og villig forsanger ved allsangen på bussen.
- til Reidar som underholdt oss i bussen med opplevelser og historier fra turer i inn- og utland med sin Bodil.

Hilsen

Lillian Kristiansen

sekretær - Telepensjonistene Bodø

Bakerst i køen

Det automatiske telefonsvaret er en ren velsignelse blant alle teletjenestene, er det ikke? I alle fall må det være en ren velsignelse for teleselskapene med all disse kundene som uten å kny stå eller sitter i køen, og attpåtil betaler for hvert lille skritt de rykker fremover.

Og jeg tenker på alle vennene mine som har lagt inn snublemeldinger som også hjelper teleselskapet til å tjene noen kroner på meg, og gjør meg usikker på om det egentlig var så viktig å ringe i det hele tatt, bortsett altså fra akkurat det å sponse Telenor i kampen for å få flere kyr å melke. Det er lure greier dette, som ser ut som en tjeneste, helt til jeg oppfatter at det er meg som utfører tjenesten. Ubetalt!

Og jeg tenker på alle firmaene som oppmuntrer kundene til å vente på svar, og forteller hvordan du stadig rykker lenger fram i køen og til slutt kommer fram og får vite at du må ringe et annet nummer.

Og du legger jo ikke på, selvfølgelig, for gjør du det, så kommer du bakerst i køen. Akkurat det må vel være det rene tøv, forres-

ten, for når du legger på røret, går du jo **ut** av køen, du nekter faktisk å stå der. Men jeg vet nesten ikke hva som er verst, jeg, hele tiden å stå bakerst, eller å gå ut av køen. Jeg tror nesten jeg foretrekker å gå et sted det ikke er så lang kø.

Og heldigvis fins det sånne steder! Men det er skummelt å legge på røret og samtidig få høre at hvis jeg gjør det, så kommer jeg bakerst i køen. Det skal sterk rygg til å tåle den deplasseringen! Disse automatiske telefonsvarerne vet dessuten hvordan de skal holde på folk! Hos UPC, for eksempel, det tidligere Janco, får du etter opplysningen om den grusomt store trafikken de dessverre har, de stadige oppmuntringene om at du rykker fram i køen. Til hyggelig selskap av musikk du etter hvert synes du begynner å kunne, kan du sitte i en halv time og rykke fremover i køen. Den fryktelige tanken kan så slå ned i deg, at kanskje køen er **veldig** lang, og at du visstnok har fått et særlig

Egil Olaussen,
cand. philol.,
Drammen
Bakerst i tiden

høyt nummer. Men hvem tør å hoppe av, når du kanskje bare har to foran

deg. Og du vet jo aldri! Og det er nok selve hemmeligheten. Du vet aldri! På den måten kan man holde kundepågangen oppe, uten å øke bemanningen på tjenesten. «Så snart en av våre kundebehandlere blir ledig», heter det, og det kan det fort bli, om det altså ikke var for at «en av våre kundebehandlere» betydde den ene som var på jobb! Men det kan gjøres hyggelig, selvfølgelig. På boligkontoret i Horten for eksempel, der det var riktig lang og tett kø en stund, hadde de funnet fram til den artige melodien: «Oh, give me a home, where the buffalo roam», og det var sikkert oppmuntringe for dem som sto i køen, at noen skjønte hvorfor de sto der, i alle fall, selv om det bostedet sangen foreslo, kanskje ville være noe eksotisk for boligsøkende fra Horten.

Men om du nå skulle være så heldig at du ikke

sto lenger bak i køen enn nummer 100, og har fått kontakt med den ene kundebehandleren, så venter nye utfordringer. For kundebehandleren kan vise seg å være en ny automatisk telefonsvarer som ber deg velge mellom noen få (ca. 20) alternativ.

Den som har ringt NSBs kundetelefon på 815-nummeret, vet hva jeg snakker om. «Ønsker de opplysninger om avgangs- og ankomsttider i Norge, tast 1; - ønsker de opplysninger om utenlandstogene, tast 2; - ønsker de osv...» Og så skynder jeg meg å taste 1 mens jeg enda husker tallet, og får følgende alternativ: «Ønsker de opplysninger om togene på Bergensbanen, tast 1...», og så er vi i gang igjen. Til sist skjønner du hva du må gjøre: - du tar mot til deg og går ut av køen, ringer opplysningen på nr 180 og får telefonnummeret til jernbanestasjonen på Snåsa. Der får du svar på alt du lurer på med en gang! Og samtidig lurer du dem som sitter innerst i telenettet ved at du i stedet for å betale for tellerskritt, tar skrittet ut av køen. Lykke til!

Egil Olaussen

Høsttur til Savalen Fjell september 1999

Savalen Fjellhotell ligger i Tynset kommune i Nord-Østerdal vel 700 m.o.h. med panoramautsikt over Savalsjøen, som iflg. gammelnorsk betyr rund sjø. Hotellet har 52 rom, spisesal med plass til 150 mennesker, plenumsal, utsikts-terasse og en unik hotellsuite med glassterasse og egen badstue- og boblebad. Her fins det en masse av aktivitetstilbud, som skiarena,- hoppbakker,- kunstisbane,- fotballbane,- skiskole og mye, mye mer i tillegg til fint turterreng.

Det meldte seg 37 telepensjonister fra Østfoldforeningen til den fire dagers høstturen til Fjellhotellet i tiden 14. til 17. september. Det syntes kanskje drøyt å sitte i buss ca. 40 mil på en dag, men med Per fra Svinndal og Østfold Bilruter som befordrer, været som ønsket, og små ufarlige overraskelser som krydret tilværelsen underveis, gikk turen utrolig fort. Det var lagt opp til flere pauser underveis,- med kaffe og biteti på Nebbenes, lunch-servering ved Tiuren på Rena. Og da vi kom til desserten, sjokoladepudding med vaniljesaus, fikk kjøkkenpersonalet trolig et lite sjokk,- vaniljesausen var ikke på plass i kjøkkenet, men sannsynligvis 5 km. unna. Det forlenget oppholdet en halv times tid, men derfor ingen sure miner, og slike små forsinkelser ordner Per sjåfør enkelt,- litt hardere trøkk på gassen, slik at det ikke går ut over tidsplanen og de planlagte småstoppene, for å strekke på bena. Da gikk det ikke fullt så bra med en liten, ønsket avstikker for å oppleve det som skal være en severdighet i de traktene vi befant oss i, «Jutulhogget». I følge beskrivelsen som Severin på forhånd hadde orientert seg om, skal det være en vill fjellkløft ca. 2,5 km. lang, 100-200 m. dyp med bratte vegger som nesten gjennomskjærer fjellryggen mellom angitte steder i Tydal og Østerdalen. Noen meter fra hovedveien var det en god snuplass som muligens indikerte at det var der hogget kunne beskues, men fra bussvin-

duet var det ikke mulig å oppdage noe, så Per valgte å kjøre et stykke til og så rygge, mente han. Dette stykket ble bare lenger ned gjennom skogen på smal bratt og svingete vei, og da vi møtte en 90 graders sving, var det noen som hadde mere lyst til å forlate bussen til fordel for tyttebæra, og tilslutt var Per alene i bussen, noe han i ettertid sa seg meget glad for. Det var ikke hyggelig og trygt å se bussens forpart nærmest henge utenfor veien, og nedenfor var det dype mørket. Veien var nok ikke beregnet til slike farkoster, men med litt rygging og lirking greide han brasene, og vi kunne fortsette med en opplevelse som vi i ettertid hadde mye moro av. Vi ankom hotellet noe forsinket, men vi fikk en hyggelig mottakelse av verten som møtte oss i bussen og ønsket oss hjertelig velkommen til hotellet og opplyste at kaffe og kringle ventet oss i resepsjonen. På trappen sto tjenerstaben klar til å ta seg av bagasjen vår, som ble bragt helt opp til rommene våre etter hvert som vi fikk nøkler. Rommene var pene og funksjonelle, litt forskjellige etter beliggenhet og oppussing, og på hvert av rommene lå det en personlig velkomsthilsen til telepensjonistene med angitte spisetider,- hva med førfrokostkaffe fra kl. 06.00?

Ettermiddagskaffe med kaker kl. 16.30, og i mellomtiden var det plass til frokost, lunch og middag,- og til dans i kobbersalen om kvelden. Ved middagen den første kvelden, sto hotellets betjening på rekke og rad og presenterte seg og menyen som var Østerdalskost på sitt beste. Har noen her spist rømmegrøt med kokt fisk i? Det var en spennende blanding, og forøvrig smakte maten vi fikk under oppholdet godt, noe for en hver smak, men slett ikke for slankere. Den andre kvelden var vi invitert til spisesalen kl. 22.00 til levende lys aften, og vi var spente på hva det gikk ut på.

Til «Napoleon med sin hær» fra pianisten og

hotell 14. til 17.

taktfaste klapp fra oppstilt betjening, marsjerte alle gjestene inn i salen hvor det var tent 500 te-lys i skåler med vann plassert på anretningen,- det var litt av et skue. Vi fikk servert ferske reker med tilbehør, det smakte godt, men etter en bedre middag kl. 19.00 var det ikke plass til så mye mer. Vi hadde stort program for hver dag under oppholdet. Onsdag var vi på tur til Aukrustsenteret i Alvdal hvor vi bl.a. fikk se utdrag fra filmen Il-Tempo Gigante og en kortfilm om hvordan Aukrust fikk ideene til disse morsomme typene, Solan, Gundersen m.f. og deres meritter.

Etter lunch var det konkurranse i hesteskokasting med Per bussjåfør som kontrollør,- Mimi som suveren vinner, men kontrolløren på annenplass. Premieutdelingen foregikk dagen etter i høytidelige former i omtalte suite som Siri og Helge var de heldige eiere av. (De tok sjangsen på boblebad siste dagen,- etter egne utsagn ikke den helt store opplevelsen.)

Torsdag var det tur til Røros med guiden Mathias, en morsom og allvitende mann som var med og stiftet pensjonistturene for 30 år siden. Det ble en liten stopp på Tolga ved bysten av Storbekken, som fremdeles bor der, 88 år gammel. Vi fikk kjennskap til det som var verdt å vite om landskapet vi kjørte gjennom, ja helt fra istiden og fram til vår tid. Guiden Odd Sundt møtte oss i Røros kirke og fortalte om kirkens historie. Den første ble bygd i 1650, men forfalt etter hundre år, og ny kirke sto ferdig i 1780 årene. Det var en lang og interessant historie han brettet ut, men vi måtte videre over gaten til Smeltehytta Museum. Virksomheten fra driften av gruvene i gamle dager var å finne igjen i miniatyr, helt fantastisk, og må bare oppleves. Etter så mange nye inntrykk var det behov for noe å leske seg på, og Mathias anbefalte på det varmeste Dahls konditori og de gode kakene der. Det ble litt tid til å

rusle rundt,- og handel for den som måtte ønske det. Vi skulle være på hotellet til lunch-tid, men rakk en liten stopp ved en liten souvenirbutikk som Storbekkens datter drev, også på Mathias' anbefaling, og der var det et par som beriket seg med,- ja var det tussefløyter bl.a. Turkomiteen lå ikke på latsiden under oppholdet, for i tillegg til forberedelser til premieutdeling var det også laget oppgaver til lagkonkurranse etter middagen. Den kvelden var dansegolvet tomt, og spelemannen fikk en ekstra frikveld. Etter frokost på fredag var det klart for avreise, og som ved ankomst var betjeningen behjelpelig med bagasjen, verten var tilstede og takket for besøket, ønsket oss velkommen igjen,- og sto på trappen sammen med endel av staben og vinket oss av gårde. Ja der ble det virkelig ydet service. Vi tok også avskjed med to av deltakerne som hadde kjørt egen bil i kombinasjon med matauke, etter som det er så mye tyttebær i områdene der.

Og så kom regnet, men da satt vi tørt og trygt i bussen, på vei hjemover og nøt de vakre høstfargene på Friisvegen over fjellet til en liten kafferast på Måsaplassen kafe og camping. Her ble det også lagt igjen noen slanter i souvenirutsalget før det bar rake veien til Lillehammer og Victoria Hotell. Her sto kjøttgryta og kaffen klar,- til et kortest mulig opphold. Vi måtte jo strekke litt på bena på Nebbenes på hjemturen også, og fritt fram for de som ønsket forfriskninger. Per han holder ruta han, og ved første avstigning som vanlig i Moss var kl. 17.40. Det var tid for å takke for en meget vellykket tur,- og ønske resten av selskapet god tur videre til sine respektive hjem.

Sekr. i Østfold telepensjonistforening

Livsviktige oppgaver i ekstremt naturmiljø

TELENOR - SVALBARD:

Telenor driver en omfattende virksomhet på Svalbard. 13 ansatte har viktige oppgaver i et lokalsamfunn som er totalt avhengige av de tjenester som virksomheten tilbyr. Flesteparten av de ansatte er medlemmer i EL & IT Forbundet.

av Nils Waag

Nettverk besøkte stasjonen tidlig på høsten i en kaffepause. Knut Mikalsen er tillitsvalgt for medlemmene i EL & IT Forbundet og ga uttrykk for at tillitsmannsvervet ikke var altfor tyngende. Stort sett er det greie forhold og stor trivsel blant de ansatte. Telenor Svalbard er forresten i den unike posisjon at de er plassert rett under konsernet. De ansatte som er organisert i EL & IT Forbundet er en del av distriktet Troms og Svalbard.

Bygningen der Telenor Svalbard holder til i Longyearbyen

Internasjonale giganter

Telenor Svalbard har ansvaret for all virksomhet til Telenor på øygruppen, men samarbeider med de andre selskapene i Telenor-systemet om bestemte prosjekter. Svalbard er i en helt spesiell situasjon når det gjelder å lese ned data

fra satellitter. Alternativet er Fairbanks i Alaska som er mye kaldere og langt mindre tilgjengelig enn Svalbard.

Telenor har nylig inngått avtale med Lockheed Marton om distribusjon av datasignaler fra Svalbard. Fra før har Telenor avtale med romfart-administrasjonen NASA. Telenor regner med å tidoble kapasiteten for datatrafikk ut fra Svalbard innen januar år 2000.

I tillegg til det internasjonale samarbeidet har de ansatte ansvaret for all lokal teletrafikk i lokalsamfunnene på øygruppa, og de ansatte har nok å henge fingrene i.

Administrerende direktør for Telenor Svalbard er tidligere forbundsleder Viggo Bjarne Kristiansen i Den Norske Teleorganisasjon. Han gikk av som forbundsleder sommeren 1988 for å reise til Svalbard. Kort tid etter gikk de to LO-forbundene i Telenor sammen til Tele- og Dataforbundet.

Økende trafikk

Viggo Bjarne Kristiansen var på ferie da vi besøkte Svalbard i høst, men til Åpen Linje nr. 3/99 forteller han at avdelingen står overfor mange og store oppgaver. I tillegg til avtalene med de to satellitoperatørene NASA og Lockheed Martin har også den ordinære telefontrafikken økt. Det etterspørres stadig nye tjenester som gjør det nødvendig med økt kapasitet til fastlandet både for bedrifts- og privatkunder. Det dreier seg blant annet om Internett- og Frame Relay-løsninger. Også økt mobiltrafikk gjør utvidelser nødvendig. All denne aktiviteten setter store krav til de ansatte som ofte må arbeide under helt ekstreme forhold. - Men vi setter en grense og setter ikke liv og helse i fare, sier Knut Mikalsen. Tidligere var alle ansettelsene på åremål. Dette var en ordning vi ville bort fra. Nå er de ansatt på

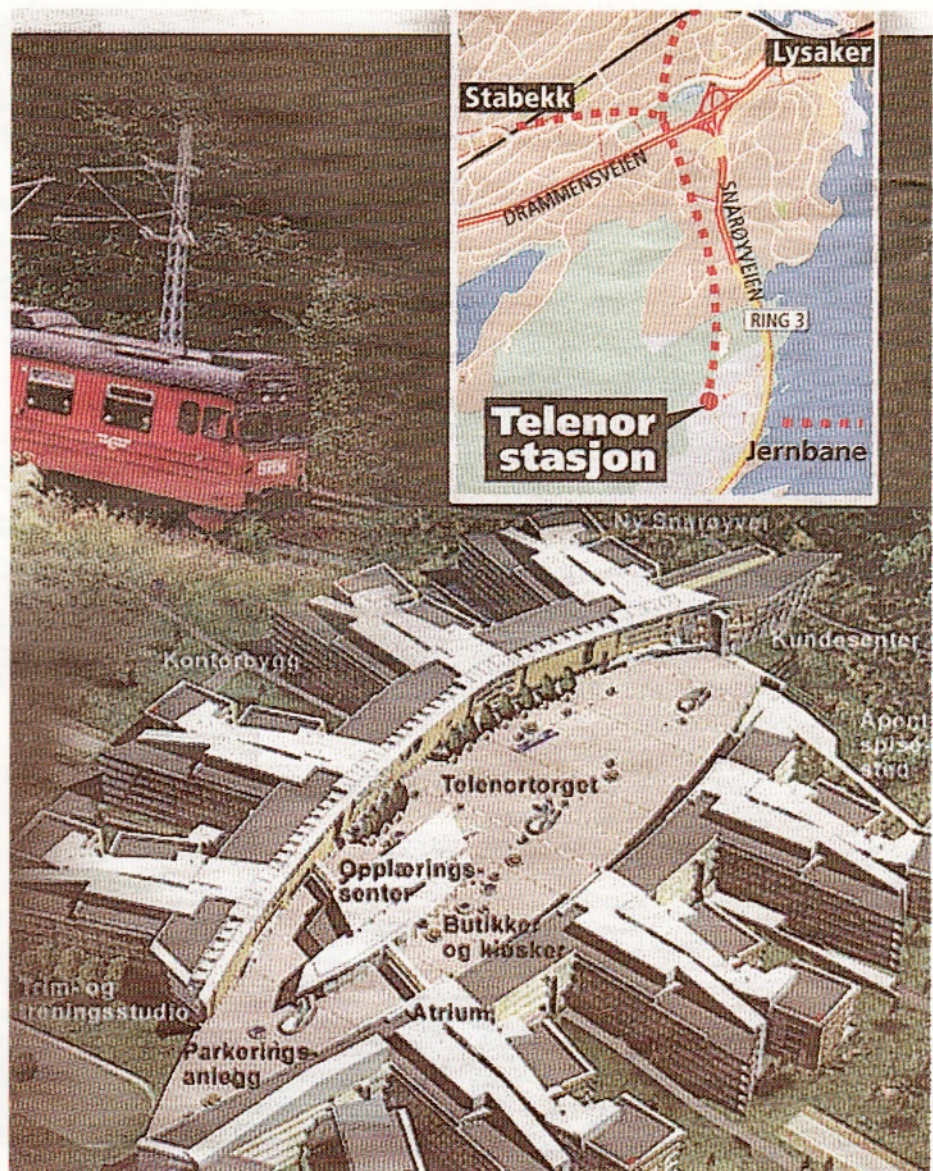
helt ordinær måte. Motivene for å arbeide på Svalbard kan være så mange, men lønna er selvsagt viktig, kanskje ikke så mye lønna som de gunstige skattereglene som finnes på øysamfunnet. Skatten er på 6,2 prosent, men i tillegg må det betales full trygdeavgift slik at trekket kommer opp i 15 prosent. I tillegg har de ansatte fri bolig.

- Selv om Svalbard er et avgiftsfritt område og

tobakksvarer og polvarer har svært hyggelige priser, så er det ikke alt som er billig. Det er dyrt å sende varer, ofte med fly, fra fastlandet og hit opp. I mange tilfeller fører det til høyere priser enn på fastlandet, forteller de ansatte.

Telenor Svalbard står foran nye investeringer. Ett av problemene med å bygge ut er den korte anleggssesongen. Derfor blir månedene juli, august og september ofte svært hektiske.

Tele- Tormod får egen Togstasjon

Først bidro han til tidenes fusjonsavsporing. Nå får Telenor-sjef Tormod Hermansen sin egen, hypermoderne togstasjon på den nye Fornebu-banen

Til telepensjonistenes julebord

10. desember 1999

Melodi: Husker du dengang i måneskinn

I

Husker du dengang ? Ja det må bli det selvsagte spørsmål i aften når vi er samlet for siste gang innen vårt århundre rinner ut. Tenk hvilket sekel det vel har vært, det virker jo nesten utrolig, alt vi har opplevet, sett og lært er som en grenseløs drøm.

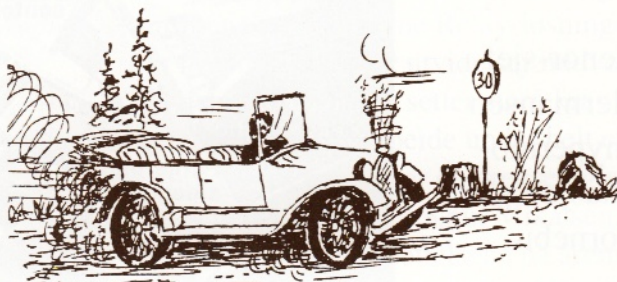
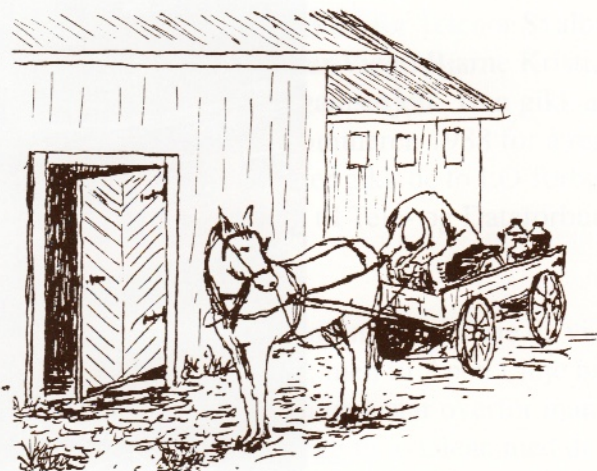
Sånn nitten tjue - tretti da slo vi "øya" opp og tittet jammen rett i en trivlig jordmorkropp som satt i mammas kammers og duftet hest og høy, for dengang var jo slede det gjengse kjøretøy.

II

Hesten ja - selvsagt vi husker den som trekkraft for slede og kjerre. På en dott høy gikk den hele da'n enda det ikke var høyoktan. Farten var stø og bedagelig og frontkollisjoner var sjeldne. Sovnet "sjåføren" av mye øl, hesten fant hjemveien sjøl.

Men trettiåras stillhet ble ubarmhjertig brutt, de første biler trillet på landeveien ut med larmende motorer, med røyk og støv og lort - Nå er de millioner og kjører stilt og fort.

III

Flyene var her da vi kom til,
mest bygget for strid - men litt skrale.
Briller og skinnlue måtte på
for de var åpne - og ganske små,
fløy kun "på sikt" og i vakkert vær
i ganske så rimelig høyde -
Richthofen - kjent som den røde baron -
var dog en fryktet person.

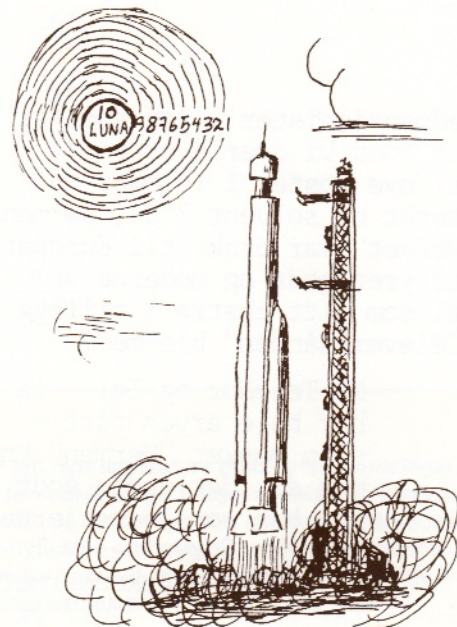
Men så kom genrasjonen
som vi jo hører til,
man bedret konstruksjonen,
fikk høyde, fart og stil,
med jet og trykkabiner -
og flyvertinner å -
vil ei ha kos med cap'ten,
tar'n autopilot på.

IV

Kry av suksessen man kastet så
blikket mot høyere himler.
Kunne man i stratosfæren gå,
kunne man vel også høyere nå,
kanskje til Månen - ja helt til Mars,
kanskje ta med passasjerer ?
Drømmen tok form - penger kom, bevar's -
snart startet prøvene opp.

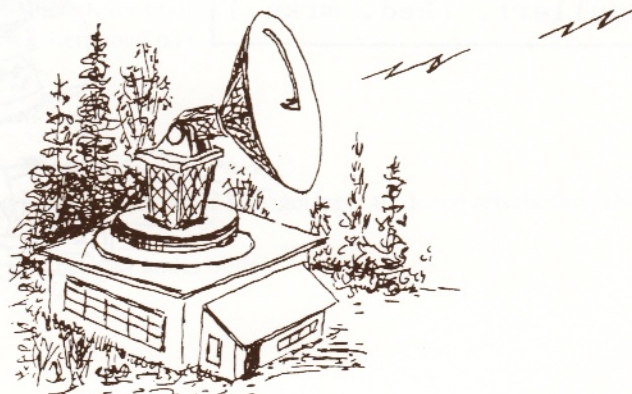
Å ja, så menn man prøvet -
og feilet også stort,
så mangel bragd ble øvet
før jobben helt var gjort.
Nå svermer satellitter
omkring vår ganske jord,
på Månen har Neil Armstrong
satt sine støvelspor.

V

Hva så med vårt felles metier -
ja, hva med teleteknikken ?
Sto den kan hende på stedet hvil
alt mens vårt århundre vokste til ?
Nei, pensjonister, vi stolt kan si:
Var romfarten helt eventyrlig,
teleteknikken så klart holdt stand,
kanskje sågar ledet an.

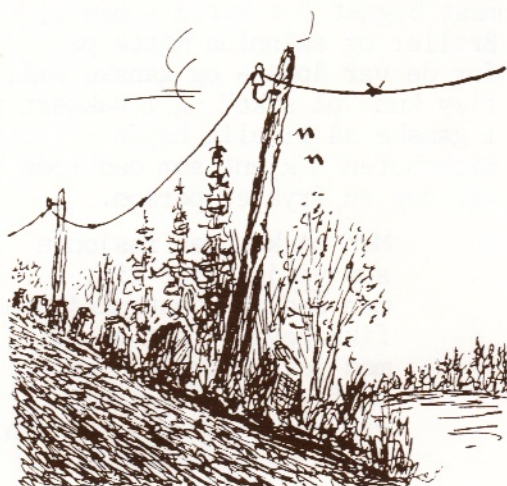
Var Mir, Apollo mulig -
og "satellitt-trafikk",
om ikke en utrolig
probat signalteknikk
var stillet disponibel
for NASA, Baikonor ?
Nei, kjære televenner,
på det vi ikke tror.

VI

Visst skjedde mye før vi kom frem til romfart og til jordstasjoner. I Telegrafverket startet vi, men, det vil ganske umulig bli her ved vårt festbord å nevne alt fra jerntråd til glassfibernkabel - eller fra sindige morsesignal frem til vår tids digital.

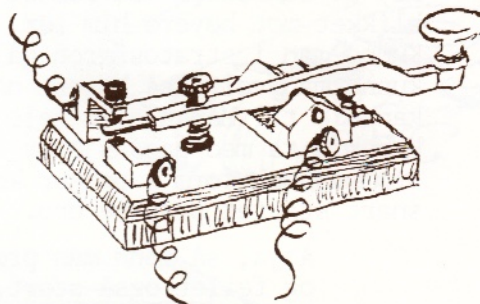
Dog - skal vi noe minnes fra "Verkets" gjøremål, no' bedre neppe finnes som gjenstand for en skål enn "dama på sentralen" - en hel institusjon - ja, savnet no'n gemalen, dit tok man telefon.

VII

Medpensjonister - jeg spør til slutt: Var boet vi overlevte til nye koster i TeleNor sterkt og solvent? Ja, så menn jeg tror: "Verket" var brakt til Europatopp, utstyret godt og moderne - Og, som litt ekstra i tillegg til det "Televerksånden" ble med.

Nå TeleNor og Tel - ia har hele arven fått - no'n ønsket "Herman" knebla, men se, det endte godt. Med han som ledestjerne vårt bo forvaltes vel - Vi ønsker storkonsernet får fremgang, "tur" og hell.

Gunnar Høien
Telepensjonistene
Sentrale enheter

Dette ble forfattet da sammenslåingen av Telia og Telenor var et faktum, men som senere ble annullert. (Red. mrkn.)

*Hü Magnhild
er i fjøset
for kua skal
kalve!*

INFO

Medlemstall pr. 31.12.99 i Telepensjonistforeningene

Forening	Medl:	Forening	Medl:
Arendal	54	Nord-Østerdal	36
Bergen	391	Ofoten/Sør-Troms	129
Drammen	93	Oslo	641
Gjøvik	62	Ringerike	45
Glåmdal	62	Salten	109
Gudbrandsdal	41	Sandefjord	36
Hamar	80	Sentrale enheter	261
Haugesund	109	Skien	95
Helgeland	120	Sogn og Fjordane	84
Kristiansand	116	Stavanger	138
Kristiansund	79	Steinkjer	62
Larvik	37	Tromsø	105
Levanger	32	Trondheim	308
Lillehammer	75	Tønsberg	142
Lillestrøm	71	Valdres	55
Lofoten	43	Østfold	169
Molde	55	Ålesund	86
Namsos	37		
		Sum: 35 foreninger:	<u>4058</u>
		Netto økning i 1999:	110

LANDSFORBUNDET takker hjertelig

- FalchGruppen
- Forsvarets Pensjonistforbund
- Solveig Glendal
- Grafisk Mailing AS
- Jernbanepensjonistenes Forbund
- KTTL
- Landslaget for offentlige pensjonister (LOP)
- Nordberg AS
- Norsk Telemuseum
- Postpensjonistenes Landsforbund
- Statens Pensjonskasse
- Telenor Pensjonskasse
- Telepensjonistenes forening Oslo
- Telepensjonistenes forening Trondheim
- Telepensjonistene Ålesund
- Telepensjonistlaget i Sogn og Fjordane

for hyggelige juleønsker og gode ønsker for det nye året.

Og REDAKTØREN takker for julehilsner, for interessante artikler til

Telepensjonisten, for bilder, personlige brev, hyggelige telefonsamtaler, for dikt og

for invitasjoner og for videoen fra Grue og for alle turene jeg fikk være med på i

forgår år. Hjertelig takk!

Liv

Ad Vellykket tur for Tromsø-pensjonistene

Som født og oppvokst i Bø i Vesterålen kan jeg ikke unnlate og komme med et par korrigeringer til denne reisebeskrivelsen.

- Hurtigrutemuseet ligger på Stokmarknes - ikke Sortland
- Fjellformasjonen «Reka» ligger på Langøya - ikke Andøya som det står under bildet.

Ellers kjenner jeg meg godt igjen i reisebeskrivelsen.

Med vennlig hilsen og ønske om Godt Nytt År.

Laura Borge

Vi har fornyet oss

Vi har nytt tusenår, vi har fått nytt landsstyre med ny forbundsleder, og da passet det bra at vi også forandret litt på Telepensjonistens utseende. I tillegg har vi fått nytt trykkeri da det forrige gikk konkurs og dessuten farger inne i bladet som også er nytt. Men - redaktøren er den samme som lover å holde samme stilen som før, men vil dere kanskje endre noe av innholdet også, f.eks noe dere kanskje syntes er for mye, eller for lite av? **•Liv•**

Melding fra forbundskontoret:

De foreningene som i 1999 hadde en lavere medlemskontingent enn kr. 75,- må sørge for at kontingenten økes til minst dette beløp f.o.m. året 2000. En slik økning må formaliseres ved behandling på de aktuelle foreningers årsmøter slik som fastsatt i § 4 i de reviderte vedtekter for lokalforeningene. (De nye vedtekter for forbundet og foreningene slik de ble vedtatt på Landsmøtet/1999 er sendt til alle foreningene som vedlegg 2 og 3 til protokollen fra Landsmøtet/1999.)

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliusen, Jens Gjerløvsvei 32, 4841 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5807 BERGEN	55 13 43 87
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2815 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Rolf Koste, Jerpevn. 1, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 10
Gudbrandsdal	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Arne Fosse, Hervikvei 10 d, 5521 HAUGESUND	52 71 65 50
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand;	Elisabeth Augland, Koggeveien 62, 4624 KRISTIANSAND	38 08 52 78
Kristiansund;	Gerd Ohr, Sørsundvn. 28, 6507 KRISTIANSUND	71 67 12 06
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Egil Iversen, Bekkefaret 2 e, 2613 LILLEHAMMER	61 25 00 37
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Edith Susæg, Rich. Withsgt. 12, 8300 SVOLVÆR	76 07 06 40
Molde:	Sigrid Jordhøy, Torbjørnsveg 13, 6429 MOLDE	71 25 33 13
Namsos:	Mary Solvik, Postboks 94, 7801 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen 2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Henny Hofso, Buveien 17, 9406	77 06 17 07
Oslo:	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 OSLO	22 30 51 02
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3513 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Lilly Urskar Skotmyr, Postboks 228, 8001 BODØ	75 56 08 00
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14 a, 0373 OSLO	22 49 46 50
Skien:	Elise Marit Hansen, Nedre Rønningen 6b, 3740 SKIEN	35 59 84 77
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkevøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4020 STAVANGER	51 58 72 20
Steinkjer:	Ole Halsauet, Karjolveien 67, 7712 STEINKJER	74 16 75 80
Tromsø:	Randi Sorem, Bentsjordvn. 5, 9006 TROMSØ	77 68 29 43
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jondalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefaret 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Oddveig Saure, Ørnetua 12, 6009 ÅLESUND	70 13 78 30